

og Margarineproduktionen tilsammen i et saadant Omfang, at man ikke længere behøver at ty til nogen egentlig Fordeling af Varerne. Derfor gaar dette Lovforslag ud paa at ophæve Rationeringen af Smør, saaledes som den er hjemlet i Smørloven, og at undlade at forny den Rationering af Margarine, som er hjemlet i de to sidste Smørlove. Men idet man saaledes gaar over til fri Handel med Smør og Margarine, opstaar der et Par Problemer, som Lovforslaget beskæftiger sig med.

Det ene Problem er Spørgsmaalet om Befolkningens Stilling med Hensyn til Priserne. Margarinen er man nu i Stand til at producere til en Pris, som for de fire Maaneder, Lovforslaget omfatter, vil kunne fastsættes til 2 Kr. 70 Øre. Under Hensyn til det hele Prisniveau i Landet for Øjeblikket maa denne Pris betragtes som overkommelig. For Smørret vil der derimod med Hensyn til Prisen være andre Betragtninger at anlægge. Smørprisen kan fastsættes til Dels under Hensyn til Produktionsomkostningerne, og der vil ærede Medlemmer erindre, at Staten garanterer en Pris af 5 Kr. 50 Øre for Producenterne, hvilket betinger en Pris af ca. 6 Kr. for Forbrugerne, men ved Siden af denne Pris, som saaledes vil kunne frembyde sig her i Landet, er der en Eksportpris, nemlig den Pris, som det er muligt at opnaa. Denne Pris er det i Øjeblikket ikke helt let at bestemme, idet Priserne er noget varierende paa de forskellige Markeder, med hvilke der har kunnet træffes Aftale eller har kunnet forberedes Aftaler. Men under Hensyn til de forskellige Muligheder vil jeg antage, at en Pris for Forbrugerne her i Landet af 7 Kr. vilde være rimelig. En saadan Pris, som altsaa vil være den, man kan opnaa for Smørret paa det udenlandske Marked, vil imidlertid for de danske Forbrugeres store Tal være uoverkommelig, og under Hensyn hertil foreslaas det i Lovforslaget, samtidig med at Rationeringen ophører, at tildele hvert Individ et Mærke, der giver Adgang til 400 g Smør maanedlig til den nedsatte Pris, som de gældende Love har hjemlet, altsaa 3 Kr. pr. kg. Med dette Kvantum Smør, som altsaa Forbrugerne vil faa til den meget lavere Pris, vil det være muligt at dække Forbruget ved de Maaltider, som Befolkningen fra gammel Tid sætter Pris paa at anvende rent Smør til. Idet man saaledes giver Rabat paa et mindre Kvantum Smør, vil det være nødvendigt at tildele Befolkningen Rabatmærker, som giver Adgang til Køb af Smørret, og sam-

tidig vil det være nødvendigt af Hensyn til Kontrollen med Smørret at fastholde, at Købet af Smørret her i Landet, som i øvrigt bliver frit efter hvers Behag, finder Sted ved Køb af Mærker paa Posthuset, som betegner Forskellen mellem den nedsatte Pris og den Pris, hvortil Smørret skal afsættes. Bortset herfra vil altsaa Handelen være fri, og enhver vil kunne forsyne sig med det Kvantum Smør eller Margarine, han maatte ønske. Det betegner jo en betragtelig Forbedring af vore Forhold paa et af de væsentligste Omraader: Forsyningen med Fødstof, om end mange med Længsel vil se hen til den Tid, hvor det nationale Produkt kan komme ned i en noget lavere Pris. Her vil jo Udlandets Forhold have ikke saa ringe Indflydelse.

Inden jeg slutter disse Betragtninger og anbefaler Lovforslaget til det høje Ting, vil jeg gerne have Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger til en Tale, som et Medlem af dette høje Ting for nylig har holdt andetsteds, og hvori han er kommet ind paa de Eksportpriser, som er blevet taget for Smør og andre Varer i den forløbne Tid. De Synspunkter, som her er anlagte, vil ogsaa have Betydning for Fremtiden.

Efter et Referat, som maa anses for autentisk, har det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Foss) udtalt, at Vanskelighederne ved den skandinaviske Vareudvekslings Gennemførelse blandt andet laa i de danske Bestræbelser for at opnaa de højest mulige Eksportpriser for Landbrugsprodukter, samtidig med at Niveauet her i Landet holdtes lavt, og hertil har det ærede Medlem føjet, at „der ligger i dette Forhold en Opfordring til snarest muligt at drage selve Statsmagten ud af Handelen med Landets Udførselsvarer og overlade den til Erhvervene selv, der i saadanne Forhold er i Besiddelse af en langt større Smidighed til at rette sig efter Markedets Krav og en langt større Evne til at bevare og opretholde det gode Forhold til Køberne“. Da disse Udtalelser kan give Anledning til en fejlagtig Opfattelse af, hvorledes Vareudvekslingsforhandlingerne er foregaaet, saavel den med de skandinaviske Lande som den med andre Lande, bør det bringes i Erindring, at Forhandlingerne har fundet Sted gennem Repræsentanter for Erhvervene selv og ikke blot de to Erhverv, som det ærede Medlem fortrinsvis i sin Tale beskæftigede sig med: Industri og Handel, men blandt andet ogsaa Landbruget.